

ئەنفالکردنى زمان وکوشتنى ئىرۆس

نیهاد جامى

گەرآن لەناو پاشاۋەکانى مردن ھەلۆھشاندنەۋەى جەستەى مەرگدۆستە بەۋەى لەودىو مردنەۋە ژيانىك ۋەستاۋە، پەرۆژەيە كە خالى نىە لەجولە، بەلام زەمەنىك ھەيە ھەموو بەھاكان دەۋەستىنىت، يادەۋەرى چەندە دەچىتە نىو پەرراۋىزى بىرچونەۋە، زەمەنىك ھەيە كۆتايى پى دىنىت، بەلام ئەۋىش خاۋەنى زەمەنى تايەتەى خۆيەتى، زەمەنىك لەتواناى نووسىندا ھەيە لەنىو زەمەنى دووم زمانىكى پىدات بۆ ئەۋەى لەناو زەمەنى ئىستادا ھەولتى دواندى يادەۋەرى بەدىن، بۆئەۋەى بزائىن چۆن ھەردو زەمەنەكە ئاۋىتەى يە كترى دەكەين يادەۋەرى ۋەك ئەۋەى لەناو ئەۋ زەمەندە چاۋى كەردۆتەۋە ئاۋا لىتى دەروانىنەۋە، ھەر ئەۋ رۋانىنەش "پىۋار سىۋەيلى" لەئاۋىتە كەردنى زەمەنى ونوسىنەۋەى رابردو، ناۋ لەقەسىدەكەى دەنى "زمانى عەشق، زەمەنى ئەنفال" ئەۋەش نووسىنەۋەى زمانە لەناو زەمەندا كە دۋالىزمى عەشق ۋەئەنفال دەبنە سۆجىكتى نووسىن، پەرۆسەيە كە بۆ گەرآن بە دۋاى چەمكى ئىرۆسىت، ئىرۆسى كۆژراۋ لەناو ئەنفال چەمكىنە نامۆ دەيەۋى دىدىكى شاعىرپانە بەۋ زەمەنە بەخشىت دىدگارۋانىنىكى تايەتەندە كە لەناو گرمانەى مردنەۋە دەست پىدەكەت، بەۋەى جەستە پانتايەكى داخراۋە، جەستەيە كە مردوۋ خۆيىنى لى دەرۆت، بىرین نووسىنەۋەى مېژۋى ۋەستاۋى جەستەيە، كە بەدۋاى كۆرپىك دەگەرپت، ئەۋەش پەرۆسەى نووسىن رۋوبەروۋى زمانىكى داخراۋ دەكەتە، كەسەرەتا خاۋازيارى ئەۋە نىە زمان بەكاتەۋە، بۆيە نايەۋى ھىچ پىرسىارىك لە بارەى ناسىنى خۇدوشۆيىنى خۇد لەۋ ژىنگەيەى تىيدا دەژىت بەكەين، چۈنكە گومانىك لەلای ھەيە گومانى بوۋىتەى لە ئىستادا بەۋەى ئەنفال پەرۆسەيە كە بۆ سىرپىنەۋەى كلتور كەتەنەا خۇدىكى ئەبستراكت دەھىلەتەۋە، پەرۆسەيە كە لەناو مان درىژە بەخۆى دەدات، جارىكى تر خۆى دەنووسىتەۋە.

نووسىنى دەلالەت بەخشىنى ئىرۆسىتە بە زەمەنى ئەنفال، ئەۋەش تواناى كرانەۋەى زمانى نىيە، تەنھا ئەۋكەتە نەبىت خۇدى شاعىر زەمەنى ۋىرانە بەگەرپىتەۋە نىو زمان.

بەۋاتاي بەجىھىنەنى ئەنفال بۆ نىو زمان ئەستەمە (زمانى داخراۋ) بەكرىتەۋە، كەردنەۋەى زمان رۆچونە نىو زەمەنى رابردوۋە، زەمەنى مېتۆلۆژى.. ئەۋ زەمەنى لەۋيە دىيەنە ناۋ دىنباى شاعىرەۋە، ئەۋىش چىرۆكى ئەنفالە لە نىۋان جەستەى "من"ى عاشق ۋ "ئەۋ"ى دۆست، كرانەۋەى زمان دەلالەت بەخشىنە بە زەمەن، لىرەۋە نووسىنەۋەى من ھەلدا نىكە بۆ رزگار كەردنى جەستەى زامدار لە پەرراۋىزى ئەنفالدا، گەرآنەۋە بۆ ئەۋ يادەۋەرىش نووسىنەۋەى رابردوۋە، نووسىنەىك رىك بەۋ چەمكى (ئالان رۆب گرى) بۆ نووسىن، بەۋەى نووسەر چۆن دىنبا دەبىنى، نەك ۋەك ئەۋەى چۆنە!..

بىنىنى بۆ ئەنفال لە جەستەى خۆى ۋەرامبەرەۋە سەير دەكەت، ئەۋ رۋانىنە دىدىكى شاعىرپانەيە بۆ رزگار كەردنى زمان، لەرىگەى ھىنەنەۋەى گرمانەى زەمەنى بەھۆى پىرۋونى دەنگى يادەۋەرى، دەنگىك ۋىنەيەكى ھزرى بەرھەم دىنىتەۋە، تا دەست بە خۇلقاندنەۋەى زمانى عەشق بەكاتەۋە، بوۋى دەنگ لەناو سىستەى زمان ھەر بەتەنبا پەرۆسەيەك نىە بۆ كرانەۋە، بەلكو پەرۆسەيە كە ھەلگى دەلالەتى بىر كەردنەۋەيە لە زەمەنى بەر لە ئەنفال، زەمەنىك جەستە لە گرژبونەۋە بەچىژ خۆى دەنووسىتەۋە، خاۋبونەۋە رۋوۋ جىھانى خەۋن پەلكىشى دەكەت، ئەۋەش قوۋلبونەۋەيە لەنىو نامازەكانى خەۋندا كەخەۋنى عاشقە لەنىو مېرنشېنە خەيالاۋيەكەى خۇيدا، ئەۋ فاكەتەرى رىگە بە كرانەۋەى زمان دەدا بىر كەردنەۋەيە لە رابردوۋە.. لەداۋاكانى يەكترى.. بىنىنەۋەى جەستەى رۋوتكرۋەى دوۋ عاشق، لەخۇشۋوبونى داىك ۋ باركىك "كەرەۋەقى ژيان ۋ تەنبايى خۇيان / لەپىكەۋە بوۋى ئىمەدا بىنى ۋ / بىست سال جەحىل بوۋنەۋە" 25

بىانۋ ھىنان بۆ دەست پىكردنەۋە، فرىدانى نامازەيە بۆ نىو زمان، بەۋەى ھىكايەتى منالى ناكرىت لە دەۋەى زمانەۋە بىنىن، يا بەمانايەكى تر ئەگەر منالى بەكەينە دەۋەى زمان، ئەۋا زمان تواناى بەرھەمەنەۋەى ھىكايەتىكى ناپىت، كە مېژۋى عەشق بە تەۋارى بنووسىتەۋە، چۈنكە عەشق بەشىكى گەرەيە لە ھىكايەتى مندالى، مندالبونەۋەى عەشقە كە بالتدەكانىش

به ناماژهی تر ده‌بینن، له‌نیو ټو حیکایه‌ته‌ی که‌توانای ټه‌وه‌مان لا درووست ده‌کات که ده‌ست پېښکه‌ینه‌وه "بیرکردنه‌وه له حیکمه‌تی بۆق و / له‌رینه‌وه‌ی کلکی کارېله‌و / منالی تیمساح، به‌سه بۆ ده‌ست پېښکردنه‌وه" 26

وه‌لامی دره‌خت ده‌ست پېښکردنه‌وه‌ی ژبان نیه، به‌لکو گه‌شه‌گه‌شه‌کردنی زمانه، رزگار‌بوونه له‌داخستن، هه‌ول‌دانیکه بۆ کرانه‌وه، گه‌مه‌کردنه به ده‌لاله‌ت، گۆرپینی ناماژه‌کانه به‌یه‌کتی، ټه‌وه‌ش زمانی داخراوه که نه‌یده‌هیش‌ت پرسیاری لّ بکریت، له (کرانه‌وه) هیدا پرسیار ده‌کات، پرسیار له‌به‌رام‌بهر تاوه‌کو وینای زه‌مه‌نیک‌ی تر بکات، جیا له‌و وینه‌ی سه‌ره‌تا که به‌رژانی خوین ده‌ست پیده‌کات، به‌لکو پرسیاره‌ی ریگا نادات وه‌ک زه‌مه‌نی ټه‌نفال زمانی ویرانه وه‌ده‌ست بینه‌وه، پرسیاره پیمان ده‌لیت جه‌سته‌ی دۆست جه‌سته‌یه‌کی په‌ریزاده‌یی نیه، جه‌سته‌یه‌که توشی له‌خوبایی بوون هاتووه، بۆیه زمان به‌دواندن‌ی ټو بونیاده‌نه‌یه که له رابردو‌دا خود بایه‌خی پینه‌داون‌له‌نووسینه‌وه‌ی یاده‌وه‌ری هه‌موو ټه‌وانه ده‌لاله‌تی زمانه‌وانیان بۆ ده‌دۆزیتنه‌وه، به‌وه‌ی گوناه‌ی هه‌نگ نیه که به‌په‌نجه‌یه‌کمانی داوه‌و مردووه، ټه‌وه ټیمه‌ین، چونکه دۆسته‌که‌ی هه‌رگیز ټو هه‌قیقه‌ته نازانیت "تۆ چوزانی هه‌نگ کاتی پتوه ټه‌داو ټه‌مری / واینه‌زانیوه په‌نجه‌ی ټیمه‌ش خونجه‌یه‌کی تره" 27

ټه‌وه زمانه له‌ناو ده‌ق ده‌یه‌وی هه‌موو ټو بونیاده‌نه له ره‌ه‌ندی تره‌وه ته‌ماشا بکاته‌وه، به‌وه‌ی بونیاده‌کان له له‌خوبایی عه‌شقه‌وه فه‌رامۆش کراون، دوا‌جار هه‌ریه‌که له (می‌شوله، به‌فر، په‌پوله) پاریزگاری له قودسیه‌تی خو‌ی کردووه، که‌چی عاشق نه‌یتوانیوه ریز له عه‌شقی په‌پوله بگریت و دل‌تپه‌ خوینیک به‌می‌شوله ره‌وا ناینیت له کاتیکدا "سارپتزه به‌خوینی ټیمه‌ زۆنگاوه‌کانی ټم شه‌ره" 27

ده‌سپیکردنه‌وه سه‌ره‌تایه‌که به‌دوا‌ی شکانی شووشه، رابردو وینه‌ی شووشه‌یه‌که ده‌شکیت، ویرانبوونی مالیکه، مالیک عه‌شق له‌شپوه‌ی جال‌الۆکه له‌ته‌ون درووستی کردووه، تینکچوونی ټه‌و مال‌ه‌و ویران بوونی ته‌ونه‌کانی جال‌الۆکه به‌سه‌ر یه‌کتی، راجه‌نینیک‌ی سه‌یر درووست ده‌کات، به‌لام نووسین توانای ده‌سپیکردنه‌وه ده‌خولقینیت.

ټه‌گه‌رچی نووسین به‌دوا‌ی شووشه‌یه‌ک ناکه‌ویت که نه‌شکایت، به‌جال‌الۆکه نالیت با مالیک درووست بکه‌ین، به‌لکو نووسین پرسیار له تینکدانی ټه‌ومال‌ه‌و شکاندن‌ی شووشه ده‌کات به‌وه‌ی کۆتایی نییه "کی وتی که‌وته‌نه خواره‌وه، کۆتایی لقه له‌دنیای سه‌وز" 28

ټه‌گه‌ر هاتوو جوانیه‌کانی خۆمان له‌ناو ټه‌نفال نه‌دۆزینه‌وه و خۆمان له‌ناو ټه‌نفال وون بکه‌ین ټه‌وه به‌ دل‌نیاییه‌وه ته‌نه‌ا ټه‌نفال به‌ره‌م دینینه‌وه، گه‌رانه‌وه بۆ ساته‌وه‌ختی به‌ختیاری که‌دوا‌جار ټه‌نفال جوانیه‌کامان ده‌بات و ده‌ق ده‌یه‌وی بیان نووسیتنه‌وه، ټه‌وه‌ش ټیراده‌یه‌کی نه‌وره‌سیانه‌ی شاعیره له‌بۆشایی تاسمانیک که له‌ریگه‌ی زمانه‌وه جاریک‌ی تر هه‌ول‌ی گه‌راندنه‌وه‌ی جوانیه‌کان ده‌دات، ټه‌وانه‌ی له‌پیشدا فه‌رامۆشی کردن، ټه‌وه‌ش هه‌ول‌دانیکه بۆ زیندوو کردنه‌وه‌یان، ته‌سليم کردنه‌وه‌ی یاده‌وه‌ریه به‌ زمان، تاوه‌کو وینای زه‌مه‌نیک‌ی جیا‌وا‌زمان بۆ بکات.

نووسین به‌بۆ گه‌رانه‌وه‌ی یاده‌وه‌ری توانای ده‌سپیکردنه‌وه‌ی نییه، هه‌رته‌وه‌شه دوا‌جار که‌شفی نه‌یتنی یاده‌وه‌ری ده‌کات، که خالی نیه له‌عه‌شق، به‌لکو رژانی خوینی داخراوی سه‌ره‌تا پر‌بوونه له عه‌شق، بر‌وا نه‌هینانه به‌کۆتایی، دوا‌جار نووسینه په‌یوه‌ندی نیوان سروشت و مرۆقه‌کانی تر ده‌دۆزیتنه‌وه، په‌یوه‌ندی نیوان جه‌سته‌ی عاشق و ټه‌وماتریالانه‌ی دۆست به‌جی دلیت.

ټه‌گه‌ر له‌نیو زه‌مه‌نی یه‌که‌مدا عه‌شق بوونیک‌ی ناماده‌یه‌و ته‌نیاییه‌کان باوه‌شکردنیک‌ی خودبیانه بیت به‌یاده‌وه‌ری، به‌وه‌ی "چیژی خه‌وتن بۆ له پال جووتی گۆره‌ویی به‌جیماوی تۆ، یان گه‌رمایی به‌جیماوی ده‌ستی من بۆ له‌ناو ده‌سکیشه‌کان" 33

ټه‌وا له‌ناو ناماده‌بوونی عه‌شق ټیدی هه‌موو یاده‌وه‌ریه‌کان دابه‌ش ده‌بن، به‌وه‌ی یاده‌وه‌ری له ریگه‌ی دوو جه‌سته‌وه پیک دیت، سه‌فه‌ری دۆست به‌واتای بردنی (سه‌ما، باوه‌ش، رووخسار، گه‌رمی، ټیپه‌رین، گو، نیگا، په‌نجه، پیکه‌ن) ټه‌وه‌ی بۆ منی شاعیر ده‌مینیتنه‌وه ټه‌وانه‌یه که له‌و به‌شانه ده‌خولقین که ټه‌و ده‌یانبات، ټه‌وه‌ش جیا‌کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی جه‌سته‌یه‌کانه له یه‌کتی، هه‌موو ټه‌و ماتریالانه ده‌میننه‌وه که پیوستی جه‌سته‌ی ژن، به‌بۆ ټه‌و جه‌سته‌یه ده‌بنه کالایه‌کی له‌کار که‌وتوو، پیاویک له ژوریک‌ی ته‌نیا چی له "کراس، گواره، په‌نجه‌ره، بۆنی عه‌تر، موسیقا، خون، جه‌سته‌ی خو‌ی" بکات، ټه‌وه‌ش مانه‌وه‌ی جه‌سته‌یه له‌ته‌نیاییدا، جه‌سته‌یه‌ک به‌تال ده‌کریتنه‌وه له رۆح و کۆتایه‌کانی ده‌ست نیشان ده‌کات ویی ده‌لی جاریک‌ی تر به‌ته‌نیا له‌ریگه‌ی

نووسینهوه ده بیټ دست پېبکه یته وه، نووسن ئیستا یه ک ده خو لقی نیت، که له رابردوی نیو یاده وری ناچیت، شهوش واده کات دهق هه لگری زمه نی ئیستای خود بیټ، خود نایه وی بچیتته ناو داهاتوو، به وی تراژیدیاکان ژماره یان زیاتر ده بیټ و هه رگیز له جوانیه کانی رابردووش وده دست ناهیتته وه، به لکو زمه نی که هه لگری ویرانه یه، به وی هه ر زمه نه وه هه لگری تراژیدیا ی خو یته، که به و پیه ش بیټ زمه نی داهاتوو خاوه نی ته نفالی خو یته و (سیوه یلی) نایه وی ته و تراژیدیا یه جاریکی تر جه سته ی ته و ویران بکاته وه، شهوش له په یوه ندیی خود یانه ده گوازیته وه بو نه وه یه ک که نه وه ی ناو می دین، نه وه یه ک خوازیاره به عه شق دنیا بگورن نه فره تیک هه یه له پشت ته و نه وه یه له زمه نی ته نفالدا ریگا نادات خه ونه جیا وازه کانی ته و نه وه یه وینای زمه نی یاده وری بکه نه وه، بو یه زمه نی ئیستا که ساته وه ختی نووسینه ده بیټ به زمه نی ته و نه وه یه که دهق له نووسه روه به ره و ئیسه ی ناو می د زمان ده نووسیتته وه، شهوش نووسینه وه نه فره تیکه به سهر نه وه یه که وه که به دوا ی ته رمی ئیرسه وه، مه رگدوست قه ده ری کمان بو پیتشینار ده کات که هه ر قه ده ری ویران بوونی ئیسه نیسه، به لکو بیمانایی ژبانی به رامبه ره کانیشمانه "خوشکه کاتمان پیربوون و دوا جار شو یان کرد به سه ره تان / هینده ژنه کاتمان خو شو یست / تا زمانیان که وته گو و گورانیمان

له گه ل چرین / ئیسه دهنگمان نووسا / ته وان گو ییان له دهنگدانه وه ی خو یان بو "ل45

ته وه ش رو مانسیه تی پیاوانی ئیسه یه بو ژبانی ژنه کان، که دوا جار ته وان خو شبه ختی خو یان ده به ستنه وه به "قرچه قرچی رو نی مه ته به خه وه "ل46، جوانیه کانی خو یان له گه ل ئیسه ده گورنه وه به حه وش پرمندا ل و مالکی پرله زیر، شهوش به مردنی عه شق ناو ده بن، و ده یانه وی و ا حالیمان بکه ن که عه شق خه ونیک بو وه ده بی بو ده سپیکردنه وه له بیران بکه یین، که دلنیا شمان ده که نه وه له بیرمان ده چنه وه "ده بی تی بگه ن، ئیت ته واو.. عه شق ته واو.. گشت وایان کرد.. هینده نابا هه مو بیتان بیر ده چیتته وه "ل48.

ته گه ر ده سپیکردنه وه به لای ژنه کانه وه روو کردنه هه مان ژبان بیټ به وه ی ته نیا جه سته کانی به رامبه ر بگورین، شهوش هه رگیز ده سپیکردنه وه نیسه، به لکو راکردنه له عه شق وژنه کان پیمان ده لئین ئیرسیه ت زینده گی ئیسه نه بو وه، چونکه ته گه ر ته وانیش تووشی ده سخه رو دانی خود نه بن، ده بی دوا جار ده سپیکردنه وه به وه ناو به رینه وه که "ده شیت ده ره یانای وایه ری ته له فون بی به دروی: ببورن له مال نه بو یین "ل36، ته نیایی هه یه نه ده کاته سه ر زمه نی ئیستا، به وه ی تراژیدیا میژویه کان گوشه گیرمان ده که ن، شهوش ده بیته هو ی دروست بوونی پرسیار له و شو یته ی که شه ره زاد بو ی ده فریت، چونکه ته و پرسیاره بو شه وه یه تا پرسیار له ده سپیکردنه وه بکه یین، شهوش ئاراسته ی ته و ده نگه ده کریت که کو تایی عه شق را ده گه یه نیت و بیر چونه وه به کاریک ناو ده بات که ته ستم نیسه، به لاک له هه مان کاتدا له شه ره زاد ده پرسى "که ست دیوه ته نفال کرابی وزیندوو بیته وه "ل51

به مانای ته وه ی ده سپیکردنه وه داوایه کی (ته وه) له (من) که هینده سانا نیسه هه موو رابردوی بیر چیتته وه، مه گه ر هه موو ته وه شانیه ی ناو یاده وری له و زمه نه دا په یوه ندیه کانیان سه ره و نخون بکات، بو یه ته گه ر له زمه نی نیو عه شق که م نه بوون ته وانیه ی فه راموش ده کران، ته و له زمه نی ته نفالدا ده بی به قالونچه بلین تو چند جوانی و خوینی خو مان به میشو له پی حلال بیټ، بو ته وه ی دنیا یه کی تر جیا له وه ی ژبان ده سپیکه یینه وه، شهوش ته فسونی ژبانسه، ناو بردنی دوست به شه ره زاد ناوانی چیرۆکی عه شقه به حیکایه تی هه زارویه ک شه وه، حیکایه تیک هه لگری ته فسونیکه، له پرگی پانه وه کانی ده وه سته و کو تایی پیدیت، شهوش شوکیکی ناوخته یه، که خانه کانی جه سته باوهر به و پرپاره ناکه ن، ته و پرپاره ی و ده کات هه ست به هه موو ناسو رییه کانی چه ندین ساله ی ته و زمه نه بکات، ته مه نی بوون له مه نفا، که عه شق و ده کات هه ست به بوونی مه نفا نه کات، به لاک ته نفال تراژیدیا یه که مه نفا گه وره ده کات، هه سته برین و ته ندیشه کان له هه ناوی مه نفا دا گه شه پیده دات، شهوش و ده کات په یوه ندیی شاعیره وه نفا بیټ به کوی تراژیدیاکان، که ته نفال به راکردن مه حکومی ده کات.. به خه مبارکردنی خه نده ی سه رسیماکان، ته نفاله دلنیا ی ده کات عه شق کو تایی هات وده بی بیری بچیتته وه، به وه ی په یوه ندیی دوانیه ی ته وان دوا جار له گه ل ماتریاله کانیش ته واو بو وه، ته گه رچی بو شاعیره که مان ته وه ئارامیه کی ده وی تا وه کو ناوی دوست له زمان وه رگریته وه، ماچه کان له زمانی بدزیتته وه، باوهر له نامیز، چونکه هه موو ته وانه پیوستی به زمه نی که به بی تاگادا ربوونه وه زمه ته بتوانی به بی جیا کردنه وه ئیدراک له جه سته ی نوقم بوو له عه شق کو تایی پیتنیت، چونکه ته وه پیوستی به کاته، جه سته نه ک

له ناگایی خالی نییه، به لکو بهرا دهی تیدراک پانتاییه کی دیاری گرتووه، جیا کردنه وهی دوانه کان و خالی کردنه وه یان له دۆست پیوستی به کاته، تاوه کو جاریکی تر تیکه ل به کومه لگا بیته وه، ئەوه پیوستی به زه مه نیکه که به سانایی ناتوانی زیاده وهی له بی بکریت.

بۆیه (من) له دهق ناماده یه واز له هه موو ئەوانه بییت که ده بنه هۆی نا کۆکی و خولقاندنی شه ره کان و پاشگه ز بیته وه و ده سبه رداری بیینی خۆی بیته بۆ جیهان و بچینه سه ره ئەو دیدهی که (ئه و)ی دۆست لئی پاشگه ز نابیتته وه، به لام دۆست به وهش رازی نییه و به ته نیا هه لگری (نه) ه له به رامبه ر (من) دا، که دیاره ئەو (نه) ه لای ئە لیبر کامۆ به لوتکه ی یاخی بوون ناو ده بریت، بۆیه نه ئستانی دۆست یاخی بوونه له عه شق و باوهش کردنه به مه رگدۆست، ئەوهش هاتنی ئە نفاله هاتنی که ئە نفال سه رتا ته ماشا که ریکه "ده مزانی ئەو کاتانه ی ماچمه کردی / ئە نفال به قیزه وه ته ماشای ده کردم / لیم روون بوو ئەو کاتانه ی له باوه شم ده کردی / ئە نفال له نیوانماندا ددانی پاک ده کرده" 68

ئە نفال له ناو زه مه نی عه شق که راکانی خۆی له ناو جه سته ی دوانه درووست ده کات، دواتر ئەو که رایانه گه وره ده بن و ده په رنه وه ناو جه سته ی دۆست و ئەو جه سته یه له عه شق خالی ده که نه وه و پیری ده که ن له ئە نفال، به واتای ئەو کاته ی تیمه له به رده م جه سته ی (من / تو) دا ده که وینه به رده م (جه سته ی ئیرو)س که جه سته ی منی شاعیره، جه سته یه که په ره له عه شق و له ناو دنیای رۆمانسیانه و عه قلا نیه تی عه شق خه ون ده بییت، جه سته یه که ده یه وێ هه موو په یوه ندیه کانی له ریکه ی دۆسته وه ریک بخته وه، که چی جه سته ی دۆست (جه سته ی تانائۆس) ه، جه سته یه که به تال بۆته وه له عه شق و خه ونی وێران کردن و شه رانگیزی له خۆ گرتووه، جه سته یه که ده یه وێ ئیرو ئە نفال بکات، هه موو جوانیه کانی ئیرو بخته به ر شالای درنده یی مه رگدۆستی خۆیه وه، تاوه کو خه لۆته شیعریه کانی شاعیر نوقمی ئاهه ننگ سازی خۆین بکات، ئەوهش خه ونیکه بۆ وێران کردنی جه سته، پرۆژه یه که بۆ کوشتنی ئیرو "دلیا به دلیک هه ره ده بی جگه رت له تو په تکا شاره میرووله یه کی برسی تیته بنالی" 71، ئەوهش گۆرینی چه مک (کات / شوین) ه له لای خود به وهی (کات) ه چه مک کی سه رمه دی له عه شق و هه رده گریته وه، ئە نفال ئەو چه مکه وێران ده کات و ئەو (شوین) ه هه ست به نا ئومیدی هه کانی نه ده کرد دوا جار شوین شپزه ی ده کات، به واتای ئە نفال چه ند عه شق و وێران ده کات، هیندهش پرۆسه یه که بۆ ئە نفال کردنی زه من و شوین، چونکه ئە نفال له هه موو ده لاله ته ئاشکراکان خالی بۆته وه، ده ق له وه زیفه ی ئاینی و نه ته وه بی به تالی کردۆته وه سه ره له نوێ له ناو قه سیده ده بنوسیته وه به وهی جه سته ی ژن رو به ری ئە نفال پیک دیتیت، رو به ریک مه به سته ی وێران کردنی جه سته ی به رامبه ره، سپاردنی به رامبه ره به نادیار، به وهی جه سته ی ئیرو خالی بکاته وه له عه شق و به ده لاله تی مه رگ جه سته ی ئیرو بنوسیته وه، له ریکه ی له گه ل خه وتن و چوونه ناو خۆینه وه "خه یالنه که ی لیم ون ده بی، من له خۆینتام / خه یالنه که ی له ناو چیری ره نگه کاندانه تده زمه وه / من له چاوتام" 78

ئەوهش گواستنه وهی فایروسی ئە نفاله بۆ ناو عه شق، چونکه ئەو (خود) ه هه لگری ئەو فایروسه یه جه سته یه که هه موو خه ونه کانی له وه وه سه رچاوه ی گرتووه، جه سته یه که بۆ شاعیر فیرده وس به ره هم دیتیت، ئەوهش خولقاندنی ده سه لاتیکه، ده سه لاتی که له ئە نفالدا ده بیته ده سه لاتی مه رگدۆست، که خاوه ن هیزو له شکریکه توانای وێران کردنی عاشقی هه یه، به وهی دۆست شوینی که نابه خشیته شاعیر به جیا له وه زه بروزه نگه، که جیا بیته و شوینی که خه لۆته تی دۆست بیته تا (من) له وی ئارام بیته و هه ست به دلته وایی بکات، له نه بوونی ئەو شوینه پرسیاری "ئاوا بوونت بۆ من ئارامییه که نه بی له و دیو وێرانه کانتسه وه؟" 81

پرسیاریکه دۆست هه رگیز ناماده ی ئەوهی تیا نیه وه لامی بداته وه، چونکه ترسی له میژووی به هاکان نیه، دۆست خه ونی نه رسیسیه تی له ناو گه وره بووه، جه سته ی خۆی به نمونه ی بالا سه یر ده کات، ئەوهش جیای ده کاته وه له شاعیر، که عه شق ئە بقونه یه کی زمانه وانیه بۆ رۆچوونه نیو ده لاله ت و گه مه کردن به ئامازه کان، خولقاندنی جیا که تی جه سته ی نه نوو سراوه، به مه به سته ی دۆزینه وهی زمان، بۆیه دۆست ئەو شه هره زاده یه له گه مه زمانه وانیه کان تیته ده گات، که ئە نفال پرۆسه یه که له ناو زمان بنیات ده نریت، به واتای ئە نفاله هه ولێ داخستنی زمان ده دات، چونکه ئەو به بی ئاشکرا کردنی ئە فسوونی زمان هه رگیز له توانیدا نابیت ئاستی ده لالی جیا که تی که شف بکات، به لام به ئە نفال کردنی زمان به واتای گه بشتن به نه یی، به وهی عه شق ئە فسوونه کانی به تال ده بنه وه، ئەو کاته ئە نفالیش ده توانی له گه ل (با) دا فایروسه کان بییت، به واتای ئە نفال به دوا ی رۆبشتیش

دیتتوه "دەشمزانی: ئەی شەهەرزاد.. تۆ جیم بێلی / دیسان ئەنفال بۆم دیتتوه / تۆش ئەتزانێ، ئەی شەهەرزادی خوینم، تۆش ئەتزانێ: ئەنفال زیندوو دەبیتتوه" 84

بەهۆی پروانەبوون بە داھاتوو، دەق دەبەوی ئەو یادەورییە لە ئیستادا بنوسیتتوو، ئەوەش نووسینەوی سەرلەبەری حیکایەتی ئەنفال، حیکایەتێک کە لە ئەفسوونە سەیرەکانی عەشقییە دەست پێدەکات، ئەوەش دروست کردنی میرنشینێک لە جوانیە و دواجار بە وێرانبوونی جوانیەکان دەنوسریتتوو، نووسین لەو دەقەدا هەولێ گەرانەو دەدات بۆ سەرەتا، تاوەکو بتوانی خوینتی عەشق و خوینتی ئەنفال لە هەر بیست پەنجە بەتال بکاتەو، بۆ ئەوی بێی بەخاوەنی جەستە یەك نەك لە ئەنفال بە لکو خالی بیت لە عەشقی، تەنیا ئەو خالی بوونەشە وای لێدەکات سەرلەنوێ دەست پێکاتەو، چونکە وا نەبیت ئەنفال لەبیر ناکریت، ئەنفال دەبەوی زەمەنی خۆی بەخشیته عەشق، بۆیە تەنیا بە دەرکردنی لەناو یادەوری دەبینەو بە خودتێک کە جیا بیتتوه لە تراژیدیایکان "هیشتا گۆچکەم بەتەقینەوی ئەنفال کاسە" 94

ئەوەش کۆکردنەوی رازەکانە لەناو خود، بەئەرشیفکردنی راز حیکایەتی عەشقی، حیکایەتێک تەنیا لەرێگە یادەورییەو دیتتوه ناو ژیان "یادەوری چیژی بێکردنەویە ئەیە کتر" 94، هەر بۆیە (یادەوری)، نایە لیت لە هەستی مریانەوی خۆمان دامالدرین، رێگەمان نادات ببینە جەردە تاوەکو تۆلەوی خۆمان بکەینەو، یادەوری ئەو رەقەمان دەکوژیت.

یادەوری لە کۆتایی دەقدا تواناکانی کز دەبن، ئەوەش کزبوونی تواناکانی زمان و گەرانەویە بۆ داخستنی سەرەتا، بەواتای مردنی خود دەرگا داخستنی زمانە لە ئامازەکان، مادامەکی شەهەرزاد هەولێ بەشداریی کردن و نووسینەو نەدات، خود بەتەنیا ناتوانی درێژە بەر زەمەنە بدات، ئەوی درێژە دەدات یادەورییە، چونکە تەنیا هەولێ بە گۆشە گیربوون، ئەوەش داخستنەوی زمانە، کە ئەو شاعیر نیە دەرگا لە زمان دادەخات، بە لکو دۆستە نایەوی خۆراگرییت لە بەردەم فایرۆسی ئەنفال و بە لکو خۆی بەجەستەییەکی بیتوانا دەردەخات و فایرۆسە کە دەپەڕینیتتوو نێو لەشی خۆیەو، نەبوونی ئێرادیە لە بەردەم ئەنفالدا، ئەنفال کاریکە پێشتر بەناوی جیاوازەو هەر شەوی لە جوانیەکان کرد "لەبیرمان بێ: کاتی بێشکە کەت ئاو بردی / دەستەکانی من بوو گرتیانەو! قفلەکانی لەش و ئەلقە رێژەکانی فرین / بە دەستەکانی من شکان" 99

بۆیە ئەگەر لە پێشتردا جەستەیی من پانتاییەك بیت بۆ ژیان بەخشین بە دۆست، ئەوا لە کۆتایی هاتنی ئەو حیکایەتە، جەستە دەبیتتو ئەلقە رێژیکی داخراو، خود لەناو خۆیدا لە بەردەم هەردوو ئاراستەیی گوتاری مردن و مانەو دەایە، بە واتای زمان لە گۆشە گیریدا خۆی دادەخات، بۆ کردنەوی زمانی داخراو لەناو نووسین، بەتەنیا پڕۆسەیی خویندەنەویەکی تری عەشقی، کە ئەوەش پڕۆسەییەکی نادیارە، هیچ تروسکاییەکی لێ نایبیری، بە لکو بەسەر کۆی تراژیدیایکاندا دیتتوه "ئەو لە کۆی بووی..؟ ئەنفال تەواو! لە میژە چاوەرێت بووین و خۆمان دەستمان پێکردەو" 100